

NOTAT

Dato: 16. februar 2009
Kontor: Kontrol- og Analyse-
kontoret
J.nr.: 2008/4050-1225
Sagsbeh.: SBA
Fil-navn: Notat

**Notat til Folketingets Europaudvalg
om
afgivelse af indlæg i EF-Domstolens præjudicielle sag C-462/08, Ümit Bekleyen**

1. Indledning

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg har forelagt EF-domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 7, stk. 2, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 (herefter afgørelse nr. 1/80), jf. EU's associeringsaftale med Tyrkiet (herefter Associeringsaftalen).

Sagsøgeren i sagen er en tyrkisk statsborger, som i marts 1999, ti år efter at hun og hendes forældre var udrejst af Tyskland, på ny opnåede opholdsret i Tyskland som studerende.

Det præjudicielle spørgsmål vedrører spørgsmålet om, hvorvidt artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80, skal fortolkes således, at den i bestemmelsen nævnte opholdsret også opstår, når et barn, der er født i værtsmedlemsstaten, efter at det med sin familie var vendt tilbage til familiens hjemland, som myndig vender tilbage til værtsmedlemsstaten med henblik på at studere, på et tidspunkt, hvor hendes forældre, som er tyrkiske statsborgere, og som har haft arbejdstagerstatus i værtsmedlemsstaten, definitivt var udrejst derfra allerede ti år tidligere.

2. Sagens faktiske omstændigheder

Sagsøger er tyrkisk statsborger og er født i 1975 i Tyskland. Sagsøger boede sammen med sine forældre, som begge havde status af arbejdstagere, i Tyskland indtil 1989. Herefter flyttede familien til Tyrkiet, og forældrene forlod definitivt det tyske arbejdsmarked. Sagsøger genindrejste i Tyskland i 1999 og blev meddelt opholdstilladelse på baggrund af videregående studier. Sagsøger opnåede efterfølgende tidsbegrænset opholdstilladelse i Tyskland.

I 2005 ansøgte sagsøger om ophold efter artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80, hvilket hun i 2006 blev meddelt afslag på grundet manglende tidsmæssig sammenhæng mellem forældrenes ophold i Tyskland og hendes efterfølgende ophold dér.

Det følger videre af forelæggelseskendelsen, at sagsøger i 2007 opnåede rettigheder efter artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, idet hun var arbejdstager, men at hun har en bedre rets-

stilling, såfremt hun opnår ret til ophold efter artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80, både i forhold til ret til beskæftigelse samt fortsat ret til ophold i tilfælde af fravær fra arbejdsmarkedet.

3. Dansk praksis

Udlændingesservice har oplyst, at Udlændingesservice ikke ses at have givet opholdstilladelse til et barn af en tyrkisk arbejdstager på baggrund af artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80, mens barnet studerer i Danmark.

Udlændingesservice har endvidere oplyst, at i den af forelæggelseskendelsen omtalte konkrete situation, hvor såvel hovedpersonen som barnet har været udrejst i en længere periode, og hvor hovedpersonen ikke har lovligt ophold i det pågældende medlemsland samt ikke er i besiddelse af en tilladelse efter artikel 6 i afgørelse nr. 1/80, kan barnet som udgangspunkt ikke anses som værende omfattet af artikel 7, stk. 2.

4. De forelagte spørgsmål og regeringens stillingtagen

Sagen er interessant på grund af afgørelse nr. 1/80's konsekvenser for administrationen af den danske udlændingelovgivning, hvorfor der fra dansk side er afgivet indlæg i sagen, hvori der er argumenteret for, at der skal være en tidsmæssig sammenhæng mellem forældrenes ophold og beskæftigelse i værtsmedlemsstaten og barnets mulighed for at opnå rettigheder efter artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80.

Den danske regering har på den baggrund afgivet indlæg i sagen, hvori der argumenteres for, at anvendelsen af artikel 7, stk. 2, er undergivet en betingelse om tidsmæssig sammenhæng mellem forældrenes ophold og barnets studier.